

Arrest

nr. 177 182 van 27 oktober 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat S. MICHOLT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 augustus 2015 en heeft zich op 10 augustus 2015 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat), waar verzoeker werd gehoord op 17 februari 2016.

1.3. Op 28 april 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine. U groeide op binnen een sjiietisch moslimgezin. U omschreef uw familie als zijnde conservatief. U bent afkomstig uit Al Mahdia in de provincie Babil. U woonde aldaar heel uw leven totdat u vertrok naar Minsk, Wit-Rusland, op 24 december 2013, om daar uw ingenieursstudies aan te vatten. Tijdens uw studie in Wit-Rusland vernam u dat uw zus en haar gezin zich in Irak tot het christendom bekeerd hadden. Zij gingen naar een kerk in de volksbuurt Shauï. Toen uw familie hiervan lucht kreeg, zorgde zij ervoor dat uw zus en haar echtgenoot ontslagen werden op hun job. Tevens bedreigde uw familie hen met de dood en dreigden ze ermee hun kinderen af te nemen. Hierna vluchtte uw zus met haar gezin naar Jordanië.

Zelf was u ook geen overtuigd moslim. U las over andere godsdiensten. U voerde vele gesprekken met uw zus en uw Wit-Russische vriendin, Anastasia. Uw zus vertelde u leuke dingen over het christendom. U vormde zich een positief beeld over deze godsdienst. Uiteindelijk besloot u zichzelf ook te bekeren. U nam enkele lessen en liet zich vervolgens in april 2015 dopen in een kerk in Minsk, Wit-Rusland. Twee à drie weken na uw doopsel ontving u een telefoon van uw oom, W.J.M.H. (...). Hij had via Iraakse studenten die in hetzelfde studentenhuus als u verblijven, vernomen dat u zich bekeerd had. Hij deelde u mee dat u de familie zwart gemaakt heeft en dat u verstoten werd uit de familie. Hij liet u verstaan dat u volgens de Sharia, de islamitische regelgeving, gedood mocht worden. Daarna ontving u niet langer financiële steun van uw familie. Op 24 juli 2015 vertrok u uit Wit-Rusland. Via Turkije vluchtte u naar België. U kwam aan in België op 8 augustus 2015 en diende op 10 augustus 2015 een asielaanvraag in. Bij terugkeer naar Irak vreest u voor uw leven.

U bent in het bezit van uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart. Ter staving van uw asielaanvraag legde u verder nog volgende documenten neer: uw doopattest van de herrezen Christus(kerk) in Minsk, Wit-Rusland, uw doopattest van de Redeemed Christian Church of God, uitgereikt te Turnhout op oktober 2015; en de doopattesten van uw zus en haar gezin.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde in Minsk, Wit-Rusland, te zijn bekeerd en er een kerk te hebben bezocht. vervolgens werd u gevisieerd door uw ooms, en bij uitbreiding door uw familie en uw stam (CGVS, p. 3, 13). Er dient vastgesteld te worden dat meerdere elementen in uw verklaringen de geloofwaardigheid van uw bekering op de helling zetten. Zo kon echter weinig tot niets vertellen over de concrete reden waarom u zich tot het christendom aangetrokken voelde. U zou overtuigd zijn geweest door uw zus en uw vriendin om u te bekeren tot het christendom maar behalve dat uw zus leuke dingen over het christendom had verteld (CGVS, p. 3), kon u niets wezenlijks over uw beweegredenen meedelen.

Verder dient vastgesteld dat uw kennis van het christendom grote gaten vertoont, terwijl u nochtans van zichzelf beweerde dat u over een goede kennis van uw nieuwe religie beschikt (CGVS, p. 3). Zo is het frappant dat u de betekenis van Pasen, toch het belangrijkste feest van de christenen, niet kende.. Aangezien u in april 2015 bent gedoopt, de maand waarin Pasen dat jaar viel, is het zeer onwaarschijnlijk dat u tijdens uw opleiding voor uw doop niets vernomen heeft over de verrijzenis van Jezus. Bij de vragen over Jezus bent u niet in de mogelijkheid om iets te vertellen over de naam van zijn geboorteplaats zoals die beschreven staat in de Bijbel, of het geboorteverhaal van Jezus. U gaf zelfs verkeerdelijk aan dat Jezus in (het huidige) Jordanië zou geboren zijn (CGVS, p. 7). Over het verschil tussen de evangelische en de orthodoxe kerk kon u enkel zeggen dat vrouwen in de orthodoxe kerk een lang kleed en een hoofddoek dragen en dat de orthodoxe kerk u iets conservatiever leek (CGVS, p. 6). Uw uitleg voor uw gebrekkige kennis, namelijk dat de opleiding in het Russisch was en het Engels van uw vriendin, die voor u vertaalde naar het Engels, niet goed was (CGVS, p. 5) is hier allesbehalve afdoende. Wanneer iemand zich bekeert tot het christendom mag men redelijkerwijs verwachten dat die persoon zich zal verdiepen in de Bijbel. De Bijbel is ook vertaald naar het Arabisch, dus dit kan geen barrière vormen. Verder heeft uw zus, die zich bekeerd heeft tot het evangelisme (CGVS p. 3), het met u gehad over haar bekering en het christelijke geloof. U gaf weliswaar aan dat u zich nog maar recent bekeerd heeft en nog volop aan het studeren bent (CGVS, blz.7). Van iemand die beweert zich reeds negen of tien maanden te interesseren voor een bepaald geloof en gedoopt werd binnen dat geloof kan nochtans verwacht worden dat hij op elementaire/eenvoudige vragen over dat geloof kan antwoorden, hetgeen bij u geenszins het geval bleek te zijn. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u zich zelfs de naam van de kerk waar u gedoopt werd niet kon herinneren. (CGVS, p. 4)

Gezien uw gebrekkige verklaringen over uw persoonlijke bekering en uw gebrekkige kennis van het christendom, moet worden vastgesteld dat hier geen sprake is van een oprechte bekering van uw kant. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de beweerde problemen die u zou gekend hebben toen u in 2015 Wit-Rusland verliet of die u dreigt te kennen in geval van een eventuele terugkeer naar Irak.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR, als uit de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015, en de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Babil" van 10 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in Irak blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Al Mahdia, in de provincie Babil Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Babil te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

Na de overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, begon de situatie binnen enkele maanden evenwel duidelijk te verbeteren. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Door de militaire tegenslagen heeft IS wel haar strategie gewijzigd en grijpt de organisatie weer meer terug naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Babil sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Babil thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Babil aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs tonen uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet ter discussie staan. Met betrekking tot uw doopattesten uit Wit-Rusland en België kan herhaald worden dat in uw geval geen sprake is van een oprechte bekering. De doopattesten van het gezin van uw zus hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker wijst erop dat niet wordt getwijfeld aan zijn identiteit en aan het feit dat hij afkomstig is uit Irak, meer bepaald de provincie Babil. Hij meent dat verweerder onvoldoende rekening houdt *"met de aanwezige objectieve informatie die aantoont dat de situatie voor burgers in Zuid-Irak allesbehalve is."* Volgens hem labelt UNHCR het conflict in Irak als een intern gewapend conflict waarbij de betrokken partijen zich schuldig maken aan mensenrechtenschendingen. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt verzoeker dat aangenomen kan worden dat UNHCR ook Zuid-Irak onveilig acht. Hij voert aan dat het geweld in Irak op dit ogenblik danig grote proporties aanneemt zodat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict, dat dit geldt voor gans Irak en dus ook voor het zuiden, dat de veiligheidssituatie in Babil achteruit blijft gaan, dat de escalatie van geweld slechts een kwestie van tijd is en hij verwijst dienaangaande naar een reeks rapporten en internetartikels. Tevens verwijst hij naar rapporten en internetartikels over de veiligheidssituatie in andere provincies van Zuid-Irak, waar er ook burgerslachtoffers vallen. Ten gevolge van de gewapende conflicten in het begin van 2014 sloegen honderdduizenden mensen op de vlucht vanuit Fallujah en Ramadi en worden andere provincies in Zuid-Irak, zoals Babil, overspoeld door IDP's. Hij stelt dat er vandaag 3.2 miljoen IDP's in Irak leven, waarvan 2.3 miljoen in Centraal- en Zuid-Irak. Verder voert hij aan dat het gewapend conflict ook humanitaire gevolgen heeft en wijst hij erop, onder verwijzing naar een rapport van IOM en een artikel, dat de grote meerderheid van de opvangmogelijkheden voor IDP's in het zuiden ondermaats is, dat er geen goede levensomstandigheden zijn en dat de toegang tot gezondheidszorg er extreem laag is. Onder verwijzing naar twee internetartikels stelt hij dat IS de controle heeft over de watertoevoer in de zuidelijke provincies en dat, gelet op de extreme temperaturen en de droogte, er een enorme humanitaire crisis dreigt in de zuidelijke provincies. Voorts merkt verzoeker op dat de veiligheidssituatie in heel Irak zodanig slecht en volatiel is dat elke beslissing dient te worden gebaseerd op zeer actuele informatie. De door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie dateert van december 2015, hetgeen volgens hem bezwaarlijk actueel kan worden genoemd. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad dienaangaande, die volgens hem naar analogie kan worden toegepast. Hij stelt immers dat niettegenstaande het arrest betrekking heeft op de zuidelijke provincie Kerbala, het arrest naar analogie kan toegepast worden, dat de situatie in Babil verslechterd is en er steeds meer aanslagen volgen, dat de toegevoegde informatie door de verwerende partij niet meer actueel is. Hij voegt toe dat tevens het risico op mensonwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet hoog is daar de broodnodige humanitaire hulp heel beperkt blijft. *"De interpretatie van verweester van de subsidiaire beschermingsstatus is te beperkt. Verweester focust zich op de aanwezigheid van een aanhoudend gewapend conflict in een regio teneinde al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verweester verwaarloost echter de humanitaire gevolgen die een gewapende conflict met zich meebrengt. Ook al neemt de ernst van het gewapend conflict in een bepaalde regio af, het geweld blijft sluimeren (er is slechts sprake van schijnbare stabiliteit) en de*

levensomstandigheden blijven mensonwaardig. Opbouw is een werk van lange adem. Zolang de veiligheidssituatie in de omliggende regio's niet verbeterd, blijft de adequate en nodige humanitaire hulp uit."

2.3. *In fine* van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker in hoofddorde de beslissing van het Commissariaat te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat voor verder onderzoek en in ondergeschikte orde de beslissing van het Commissariaat te vernietigen en te hervormen en verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat voor verder onderzoek.

2.4. Aan het verzoekschrift voegt verzoeker een stukkenbundel met 31 stukken.

2.5. De Raad oefent inzake beslissingen van het Commissariaat, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Krachtens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal of de Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de asielzoeker op te vullen.

2.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene

beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.8. Waar verzoeker stelt dat de asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch hij niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn stelling voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven, kan de Raad slechts vaststellen hij er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren, zoals blijkt uit wat volgt.

2.9. In navolging van het Commissariaat kan de Raad geen geloof hechten aan een oprechte bekering tot het christendom in hoofde van verzoeker en aan het asielrelaas van verzoeker. Het Commissariaat oordeelde terecht als volgt: *"Na grondig onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

U verklaarde in Minsk, Wit-Rusland, te zijn bekeerd en er een kerk te hebben bezocht. vervolgens werd u geviseerd door uw ooms, en bij uitbreiding door uw familie en uw stam (CGVS, p. 3, 13). (...)

Verder dient vastgesteld dat uw kennis van het christendom grote gaten vertoont, terwijl u nochtans van zichzelf beweerde dat u over een goede kennis van uw nieuwe religie beschikt (CGVS, p. 3). Zo is het frappant dat u de betekenis van Pasen, toch het belangrijkste feest van de christenen, niet kende.. Aangezien u in april 2015 bent gedoopt, de maand waarin Pasen dat jaar viel, is het zeer onwaarschijnlijk dat u tijdens uw opleiding voor uw doop niets vernomen heeft over de verrijzenis van Jezus. Bij de vragen over Jezus bent u niet in de mogelijkheid om iets te vertellen over de naam van zijn geboorteplaats zoals die beschreven staat in de Bijbel, of het geboorteverhaal van Jezus. U gaf zelfs verkeerdelijk aan dat Jezus in (het huidige) Jordanië zou geboren zijn (CGVS, p. 7). Over het verschil tussen de evangelische en de orthodoxe kerk kon u enkel zeggen dat vrouwen in de orthodoxe kerk een lang kleed en een hoofddoek dragen en dat de orthodoxe kerk u iets conservatiever leek (CGVS, p. 6). Uw uitleg voor uw gebrekkige kennis, namelijk dat de opleiding in het Russisch was en het Engels van uw vriendin, die voor u vertaalde naar het Engels, niet goed was (CGVS, p. 5) is hier allesbehalve afdoende. Wanneer iemand zich bekeert tot het christendom mag men redelijkerwijs verwachten dat die persoon zich zal verdiepen in de Bijbel. De Bijbel is ook vertaald naar het Arabisch, dus dit kan geen barrière vormen. Verder heeft uw zus, die zich bekeerd heeft tot het evangelisme (CGVS p. 3), het met u gehad over haar bekering en het christelijke geloof. U gaf weliswaar aan dat u zich nog maar recent bekeerd heeft en nog volop aan het studeren bent (CGVS, blz.7). Van iemand die beweert zich reeds negen of tien maanden te interesseren voor een bepaald geloof en gedoopt werd binnen dat geloof kan nochtans verwacht worden dat hij op elementaire/eenvoudige vragen over dat geloof kan antwoorden, hetgeen bij u geenszins het geval bleek te zijn. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u zich zelfs de naam van de kerk waar u gedoopt werd niet kon herinneren. (CGVS, p. 4)

Gezien uw gebrekkige verklaringen over uw persoonlijke bekering en uw gebrekkige kennis van het christendom, moet worden vastgesteld dat hier geen sprake is van een oprechte bekering van uw kant. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de beweerde problemen die u zou gekend hebben toen u in 2015 Wit-Rusland verliet of die u dreigt te kennen in geval van een eventuele terugkeer naar Irak. "

De Raad stelt vast dat de voormelde motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

2.10. Verzoeker meent dat de verwerende partij de specifieke omstandigheden negeert, dat men er namelijk niet vanuit kan gaan dat iemand, die nog maar recent bekeerd is, de volledige bijbel uit het hoofd kan opzeggen. Nergens blijkt echter dat door de verwerende partij vereist wordt dat verzoeker de volledige bijbel uit zijn hoofd kent. De Raad benadrukt te dezen dat *in casu* verzoekers vermeende bekering het kernaspect van zijn asielrelaas betreft. Echter, na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts

vaststellen dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn correct te antwoorden op relatief eenvoudige geloofsvragen, niettegenstaande verzoekers bewering dat hij een heel goede kennis heeft van het christelijk geloof (gehoorverslag CGVS, p. 3) en lessen heeft gevolgd over onder meer Jezus en zijn daden, hoe zijn leven was (gehoorverslag CGVS, p. 4). De Raad acht het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker zich zou hebben bekeerd tot het christendom – wat een ingrijpende beslissing is en een weloverwogen keuze dient te zijn daar hieraan de nodige risico's zijn verbonden – terwijl hij geen kennis blijkt te hebben van een aantal essentiële elementen van dit geloof. De Raad benadrukt dat van verzoeker geenszins een encyclopedische kennis van het christendom wordt verwacht doch als nieuwe en overtuigde bekeerling kan wél redelijkerwijs worden verwacht dat hij zou kunnen antwoorden op elementaire vragen over het christelijk geloof, waarvan hij beweert een heel goede kennis te hebben. In het bijzonder kan worden verwacht dat hij de betekenis van Pasen kan toelichten, dit des te meer daar verzoeker verklaart in april 2015 gedoopt te zijn geweest, de maand waarin Pasen dat jaar viel, en dat hij de geboorteplaats en het geboorteverhaal van Jezus zou kunnen toelichten. Zijn onwetendheid hieromtrent kan bezwaarlijk worden verklaard door het feit dat hij pas recent bekeerd is en nog volop aan het studeren is, noch door het feit dat de opleiding in het Russisch was en de vertaling door de vriendin in het Engels niet goed was, daar redelijkerwijze kan verwacht worden wanneer iemand zich bekeert tot het christendom dat die persoon zich zou verdiepen in de bijbel en dat de bijbel ook vertaald is naar het Arabisch, zodat dit geen barrière kan vormen. Van een asielzoeker die beweert nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn bekering tot het christendom kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij deze bekering ook aannemelijk kan maken, waar verzoeker echter in gebreke blijft. Gelet op hoger aangehaalde lacunes in verzoekers kennis kan in zijn hoofde bezwaarlijk een doorgedreven religieuze overtuiging worden aangenomen. Dat verzoeker op bepaalde kennisvragen wél het correcte antwoord kon geven doet niets af aan het voorgaande en vermag niet de beoordeling van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen aangezien deze kennis door studie kan zijn verworven.

2.11. Verzoeker wijst er op dat hij zich recent bekeerd heeft, zich nog aan het verdiepen is en lessen krijgt, dat hij sinds hij van opvangcentrum veranderd is, niet onmiddellijk zijn lessen kon verderzetten, dat hij lessen in Wit-Rusland in het Russisch volgde en hij het diende te doen met de magere vertaling door zijn vriendin, dat dan ook belangrijke nuances verloren gaan. Verzoeker herhaalt echter enkel zijn verklaringen met betrekking tot zijn gebrekkige kennis zoals reeds naar voren gebracht tijdens het gehoor op het Commissariaat, doch weerlegt noch ontkracht hiermee de motieven van de bestreden beslissing, waar gemotiveerd wordt waarom deze verklaringen voor zijn gebrekkige kennis niet afdoende zijn.

2.12. Waar verzoeker stelt betreffende het motief over het paasfeest, dat hij daar tijdens het gehoor geen vragen over heeft gekregen, dat uit zijn vermeend antwoord op de vraag van Pasen, zoals dit in het gehoorverslag door de verwerende partij werd genoteerd, kan afgeleid worden dat hij de vraag verkeerd begrepen heeft en dat er geen andere vragen over Pasen werden gesteld, kan hij niet overtuigen. Immers blijkt vooreerst uit het gehoorverslag dat verzoeker wel degelijk gevraagd werd wat wordt vereerd op Pasen. Uit verzoekers antwoord, met name dat hij niet veel weet over Jezus (gehoorverslag CGVS, p. 7), kan geenszins afgeleid worden dat hij de vraag op zich niet begrepen had. Verzoeker vraagt niet de vraag te herhalen, noch verklaart hij dat hij de vraag niet begrepen heeft, maar antwoordt dat hij niet veel weet over Jezus, een stelling die overigens zijn geloofwaardigheid betreffende zijn bekering tot het christendom verder onderuithaalt, gelet op het feit dat verzoeker zelf stelde een heel goede kennis over de christelijke godsdienst te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3) en lessen te hebben gevolgd over Jezus, zijn daden en zijn leven (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gelet op het antwoord van verzoeker, op de vraag wat wordt vereerd op Pasen, dat hij niet veel weet over Jezus, kon de verwerende partij terecht motiveren *“Zo is het frappant dat u de betekenis van Pasen, toch het belangrijkste feest van de christenen, niet kende.. Aangezien u in april 2015 bent gedoopt, de maand waarin Pasen dat jaar viel, is het zeer onwaarschijnlijk dat u tijdens uw opleiding voor uw doop niets vernomen heeft over de verrijzenis van Jezus.”*

2.13. Verzoeker meent dat de vragen die hij heeft gekregen om zijn kennis te bewijzen uiterst beperkt waren, dat op basis van enkele vragen niet kan besloten worden dat zijn kennis ontoereikend zou zijn. Echter wijst de Raad er op dat indien verzoeker bepaalde elementaire en eenvoudige vragen, zoals vragen met betrekking tot Pasen of de geboorte van Jezus, niet kan beantwoorden, de ongeloofwaardigheid van zijn oprechte bekering tot het christendom en zijn gebrekkige kennis over de christelijke godsdienst reeds afdoende werd vastgesteld.

2.14. Op grond van de voorgaande vaststellingen is de Raad dan ook van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan een oprechte bekering tot het christendom in hoofde van verzoeker, waardoor evenmin geloof kan gehecht worden aan de beweerde problemen die verzoeker zou hebben gekend toen hij in 2015 Wit-Rusland verliet of die hij dreigt te kennen in geval van een eventuele terugkeer naar Irak.

2.15. De door verzoeker tijdens zijn asielprocedure neergelegde documenten kunnen deze bevindingen niet in positieve zin wijzigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen motiveerde dienaangaande terecht *“De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs tonen uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet ter discussie staan. Met betrekking tot uw doopattesten uit Wit-Rusland en België kan herhaald worden dat in uw geval geen sprake is van een oprechte bekering. De doopattesten van het gezin van uw zus hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie.”* De motieven betreffende de door verzoeker tijdens zijn asielprocedure neergelegde documenten worden door verzoeker niet betwist en worden door de Raad gehandhaafd.

2.16. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.17. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aan te tonen dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst er op dat elke aanvraag voor subsidiaire bescherming individueel moet worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar de volgens verzoeker bestaande situatie in zijn land van herkomst en de stelling dat in Irak het risico op mensonwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet hoog is vermits de broodnodige humanitaire hulp beperkt blijft en de stelling dat de levensomstandigheden mensonwaardig blijven, de opbouw een werk van lange adem is en de adequate en nodige humanitaire hulp uitblijft zolang de veiligheidssituatie in de omliggende regio's niet verbeterd is, is niet voldoende om aannemelijk te maken dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Ook betreffende de door verzoeker bij zijn verzoekschrift neergelegde rapporten en internetartikels betreffende IDP's, stelt de Raad vast dat verzoeker op voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoeker beperkt zich tot enkele citaten uit het door hem bijgevoegde rapport en internetartikelen, doch blijft in gebreke het risico *in concreto* aan te tonen. Verzoeker beperkt zich immers tot het stellen dat provincies in het zuiden van Irak en zo ook Babil overspoeld worden met IDP's doordat de gewapende conflicten in het begin van 2014 honderdduizenden mensen van de steden Fallujah en Ramadi naar andere provincies joegen, en dat de grote hoeveelheid van de opvangmogelijkheden voor IDP's in het zuiden ondermaats zijn, dat er geen goede levensomstandigheden zijn en de toegang tot de gezondheidszorg er extreem laag is. Gezien de afkomst van verzoeker uit de provincie Babil in Zuid-Irak, zijn er geen redenen om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar Irak een IDP zal worden. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij persoonlijk bij een terugkeer naar zijn land van herkomst in deze situatie zal terechtkomen.

Verzoeker blijft in gebreke *in concreto* aan te tonen dat hij ingeval van terugkeer naar Zuid-Irak zou worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM of een reëel risico op ernstige schade zouden vormen in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

2.18. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing waarbij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt geweigerd, is gestoeld op de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waaruit hij concludeert dat er voor burgers in de zuidelijke provincie Babil thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De commissaris-generaal stelde hieromtrent terecht "Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR, als uit de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015, en de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Babil" van 10 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in Irak blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Al Mahdia, in de provincie Babil Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Babil te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

Na de overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, begon de situatie binnen enkele maanden evenwel duidelijk te verbeteren. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Door de militaire tegenslagen heeft IS wel haar strategie gewijzigd en grijpt de organisatie weer meer terug naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Babil sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Babil thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Babil aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Waar verzoeker aanvoert dat het geweld in Irak zodanig grote proporties aanneemt zodat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en dit voor heel Irak geldt en dus ook voor het zuiden, dient erop gewezen dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak regionaal erg verschillend is. Het is dus niet zo dat de veiligheidssituatie in Zuid-Irak volledig hetzelfde is als in de rest van Irak. Uit de bovenstaande analyse blijkt niet dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de aanwezige objectieve informatie die aantoonde dat de situatie voor burgers in Zuid-Irak allesbehalve is. Betreffende Zuid-Irak wordt in bovenstaande analyse immers niet ontkend dat er regelmatig veiligheidsincidenten plaatsvinden, zoals ook blijkt uit de aan het verzoekschrift toegevoegde stukken, doch blijkt uit deze analyse dat geenszins kan worden gesteld dat er in Zuid-Irak sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De door verzoeker bijgevoegde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie in het administratief dossier. Waar verzoeker stelt dat de bestreden beslissing argumenteert rekening te hebben gehouden met de "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 maar toch stelt dat er aan verzoeker geen subsidiaire bescherming kan worden toegekend, terwijl kan aangenomen worden dat UNHCR Zuid-Irak onveilig acht, en hiervoor verwijst naar een arrest van de Raad, gaat verzoeker er aan voorbij dat de bovenstaande analyse van de verwerende partij niet alleen gebaseerd is op het voormelde UNHCR rapport, doch ook op meer recentere informatie betreffende de veiligheidssituatie in Zuid-Irak en meer specifiek in de provincie Babil, meer bepaald de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 en de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Babil" van 10 maart 2016. Waar verzoeker van mening is dat de gevoegde COI Focus in het administratief dossier dateert van december 2015 en bezwaarlijk kan gesteld worden dat deze informatie actueel is, en verwijst naar rechtspraak van de Raad, gaat hij er dus aan voorbij dat de analyse van de verwerende partij gebaseerd is op onder meer de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Babil" van 10 maart 2016.

De Raad wijst er bovendien op dat gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit de provincie Babil, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Babil dient beoordeeld te worden.

Verzoeker toont geenszins aan dat de informatie waarop de verwerende partij zich baseert om de veiligheidssituatie in de provincie Babil in Zuid-Irak te beoordelen, met name de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Babil" van 10 maart 2016, niet langer actueel zou zijn. Verzoeker verwijst naar internetartikelen, doch dient vastgesteld te worden dat twee van de vier internetartikelen de aanslag van 6 maart 2016 in Hilla bespreken, een aanslag die reeds opgenomen is in de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Babil" van 10 maart 2016, en waarmee aldus werd rekening gehouden door de verwerende partij. Een derde artikel bespreekt een incident in 2013, dat bezwaarlijk vermag de analyse, die gebaseerd is op recentere informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Babil, te weerleggen of ontkrachten. Betreffende de veiligheidssituatie in de provincie Babil motiveert de commissaris-generaal dan ook terecht "Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Door de militaire tegenslagen heeft IS wel haar strategie gewijzigd en grijpt de organisatie weer meer terug naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiietische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Babil sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet." Het vierde internetartikel van 26 maart 2016 waar verzoeker naar verwijst betreft een incident in de provincie Babil. Echter deze door verzoeker aan zijn verzoekschrift gevoegde informatie vermag geen ander licht te werpen op de bovenvermelde appreciatie van de verwerende partij. Waar verzoeker meent dat de veiligheidssituatie in Babil er op achteruitgaat en dat de escalatie van geweld slechts een kwestie van tijd is, beperkt hij zich tot

speculaties over wat in de toekomst kan gebeuren. Dit volstaat niet om voorgaande vaststellingen betreffende de veiligheidssituatie in de provincie Babil in Zuid-Irak te weerleggen.

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook geen precedentwaarde heeft. De hiervoor geciteerde analyse met betrekking tot de veiligheidssituatie in de provincie Babil wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.19. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden in aanmerking genomen.

2.20. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.21. Waar verzoeker *in fine* vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER